



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

De Cathedra S. Petri Apostoli, qua primum Romæ sedit, ex ijs quæ extant
apud C. Baron.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

præstitit. Nunquam enim eos, qui debita fide in
 quavis necessitate Christi opem, eius patrocinio
 implorant, inanes à se demisit, sed tantis & tam
 magnificis beneficijs auctus & amplificatos extu-
 lit, ut omnes eius sanctitatem eximijs præconijs
 ubique celebrarent.

DE CATHEDRA S. PETRI APOSTO-
 li, qua primum Romæ sedit, ex ijs qua ex-
 tant apud C. Baron.

In Not ad
 Mart. Rom.
 & To. 1. An-
 nal. Eccle.

ANTIQUA in Ecclesia consuetudine, ea-
 que laudabili statutum erat, ut anniuer-
 saria dies, qua quis alicui sedi præfectus es-
 set Episcopus, festiuo gaudio celebraretur. Qui
 sane vsus tam in Occidentali quàm Orientali ec-
 clesia à cunctis receptus fidelibus, in annos singu-
 los repetitus (licet interdum alicubi prætermis-
 sus, sed restitutus) in hodiernum vsque sanctissi-
 me perseverat. Et quidem de consuetudine Ro-
 manæ Ecclesiæ, cum innumera ferè extant exem-
 pla, tum S. Leonis Papæ luculenti sermones, egre-
 gie testatum faciunt, quanta festiuitate dies illi
 peragerentur. Confirmat eadem S. Paulinus &
 Hilarius Pontifex ad Ascanium, ac cæteros pro-
 vincie Tarraconensis episcopos scribens, De alia-
 rum verò Ecclesiarum vsu, b Ambrosius, item que
 Augustin. præclaris testantur monumentis, quâ
 festina dies illa fuerit anniuerfaria, qua ad Ecclē-
 siarum regimen, sacri Antistites prouecti sunt.
 De Orientalis verò Ecclesiæ consuetudine satis
 monument Græcorum menologia, in quibus S. Basi-
 lii Joannis Chrysostomi, & aliorum agitur sedes
 anniuerfaria dies.

18. Ianuarij.

a Epist. 15. ad
 Severum.
 b De Felice
 Comensi,
 episcopo.
 lib. 8. Epist.
 60. edit. Rō.
 c De die Na-
 tali Aurelij
 Episcopi
 Cartha. ser-
 3. de verbis
 Domini in
 fine.
 Item de sua
 ipsius Anni-
 uers. die Or-
 dinatio ho-
 mil. 4. & 25.

Si igitur laudabilis hic vsus, ab omnibus eccle-
 sijs

sijs receptus, adeò solemnitas erat, quanta maiori
festiuitate par erat diem illū celebrare, quo pri-
mum S. Petrus, Romę diuino cōsilio sedere cepit,
trāslata illuc sede, quā 7. annos Antiochię tenuit.
Porro tanto celebrior hæc est solemnitas, in qua
Antiochię sedit, quod mobilis illa vel ad tempus
tantum, ac quasi per transitum sita est; Romę vero
stabiliuit, firmiterq; Deus eandem, in eternum
Petri successorib. permanfuram quā, vtriusq;

Lib. 3. c. 3.

Irenæus, doctrina munitam, traditionib. locupletatam,
meritis illustratam, donis auctam, adeo
Apostolus vna cum Paulo etiam sanguine crucificauit.
Verum hac die non illa tantum solemnitas agi videtur,
qua Petrus Romę sedere cepit, sed etiam sacrosancta
illa recolitur institutio, qua Domino, Petrus, petra
fundamentalis ecclesię institutus, perpetuę stabilitatis
promissionem, & clauis regni cœlestis accepit.

Matth. 16.

Et quoniam Petrus non vrbis tantum, sed totius
Catholicę ecclesię à Christo est institutus Episcopus,
merito vniuersalis Ecclesia eandē in vniuerso
Christiano orbe agit solēnitatē. Cæterum in
seruatur hætenus in Basilica Vaticana ipsa cathedra
ligna, in qua olim Romę Petrus sedit, præseruatur.
Nec quis hoc miretur. Si enim sedes ipsa lignea,
Cathedra Iacobi Apost. Hierosolymitanus Episcopus,
post tot tantaq; populi Iudaici naufragia, post illud
pauendum Hierosolymorū excidium, seruata nihilominus
est integra, vsq; ad tempora Constantini magni Imp.
quam & successores Episcopi, decenti honore custoditā
sunt venerati, quæ tam mirum, Apostolorū verticis
cathedram, præsertim saltem fuisse diligentia cōseruatam?
Ipsa etenim, quis sup se sederit virtute miraculorū
prædicarū in ligno arido viridē gratiā curationum cōsecuta
cum

Extât de eaduo serm. S. Augustini 15. & 16. de sanctis.

Euseb. hist. lib. 7. c. 14.

cum per eam, Deus diuinā opem implorantibus, beneficia pręstare non desinit. Conseruatam nominis etiā Alexandria, Cathedram Marci, Petri discipuli, in qua successores ob cęlestę in ea splendorem diuinitus ostensum, insidere in posterum non sunt ausi. Porro B. Petrum anno 2. Claudij Imp. Romā venisse, cōmunis omniū sententia est. Id. n. Eusebius in Chronico, in primis testatur, idipsum b Hieron. ac deniq; ceteri oēs, qui de eo historiam cōscripserūt. hęc n. habet c Eusebius: Anno 2. Claudij, Petrus Apostolus, cum primū Antiochenā fundasset Ecclesiā, Romam proficiscitur, vbi Euangeliū prędicans 25. annis, eiūdem vrbis Episcopus perseuerat. Et D. Hieronymus. Petrus, inquit, post Episcopatum Antiochenis ecclesię, & predicationem dispersionis eorum, qui de Circuncisione crediderunt in Ponto, Galatia, Cappadocia, Asia & Bythinia, secundo Claudij anno, ad expugnandum Simonem magum Romam pergit. ibique viginti quinque annis, cathedram Sacerdotalem tenuit, vsque ad vltimum annum Neronis. Eadem, de tempore & ceteri quoque conscripserunt, vt nulla de his relicta sit dubitatio. Ceterum Petri Romam aduentum, omnes ferę rerum Ecclesiasticarum veteres scriptores, & confirmātur & perpetuis monumentis decorārunt, vt a Irenęus, b Tertullianus, c Hippolytus, d Cyprianus, e Ambrosius, f Lactantius, g Optatus, h Hieronymus, i Ambrosius, k Augustinus, l Seuerus, m Prudentius, n Philastrius, o Orosius, p Prosper, q Maximus Taurinensis, r Petrus Chrysol., s Arator, ac ceteri latinorum, qui de rebus Ecclesiasticis commentarios edidēre. Ex Gręcis verō, t Papias, u Calp. Diony.

b De scriptorib. Eccles. in Petro. c n Chronico.

a Lib. 1. ca. 7. b De pręscr. c apud Prudent. in peristeph. d De vnitate Eccles. & alijs locis. e Aduersus gentes, & in I salm. 106. f Lib. 4. c. 21. g Cont. Farmen lib. 2. h De Script. Ecclesiast. i Ser. in Nat. Apost. k Ser. 7. in Natiui. Apost. l Hist. li. 2. m In Peristeph. n De hęcres.

cap. 30. o Lib. 7. c. 6. p De pręde. lib. 4. c. 13. q Ser. 1. & 5. in Natiui. Apost. r Ser. in Nati. Apost. s In Acta. Apost. t apud Euseb. lib. 2. c. 13. u Apud Euseb. lib. 2. ca. 14.

a Dionys. a-
 pud Euseb.
 lib. 2. ca. 24.
 b Can. 3.
 c Lib. 2. c. 13.
 & 14.
 d Homil. de
 Petr. & Paul.
 e Epist. ad
 Coelestin.
 f Lib. hares.
 fab. in Si-
 mone, & ep.
 ad Leon.
 g Lib. 4. C.
 14.

Vide Cof.
 Baro. in No-
 tat. Marty.
 Rom.

VITA S. LEOBARDI, RECLV. S. I.

maiori Monasterio propè Turones. Ex ea quæ

Gregorium Turonensem Episcopum: Floru

Sanctus circa annum Domini 583. Causa

pse auctor præfideret Ecclesia

Turonensi.

18. Ianuarij,

Genus Leo-
 bardj.

BEATVS Leobardus Auernici indigena
 Britorij, non quidem gloriosus aut aliqua
 gnitate claris, sed ingenuis admodum & p-
 ctata probitate natalibus ortus est: quos ipse
 inde meritorum suorum gloria egregie illu-
 nit. Cum post multa virtutum & literarum or-
 namenta, ætas connubio apta accederet, patris
 possessiones, quæ erant amplissimæ, ad extenu-
 deuoluerentur. sine mora eum liberis procre-
 dis operam dare voluit. Quid enim, dicebat,
 fili, hætenus tanto labore cumulandis diu-
 agrorum possessionibus insudani, si possessio-
 genere nostro ad fruendum defuerit? Ac illi
 quamuis toto animo dura matrimonij vincu-
 respici